

## Net uit: Herinneringen aan Grace



*Herinneringen aan Grace* van Catherine Hall, vertaald door **Aleid van Eekelen** en verschenen bij [Cargo](#) (oorspronkelijke titel: *Days of Grace*).

Tegen de tijd dat er een vertaling van mij moet uitkomen, krijg ik iets van een kleuter die bijna jarig is. Af en toe gluur ik even op [bol.com](#) of het boek daar al aangekondigd staat. Als ik langs een boekwinkel kom, kijk ik of het er soms al ligt. Tot er ineens, toch nog onverwacht, een busje stopt op straat en iemand de tuin in komt lopen met een grote doos. Eindelijk!

Doos openritsen, plastic zakjes met lucht eruit halen en daaronder liggen ze dan: acht exemplaren. Het is al zo'n fijn gevoel om één nieuw boek in je handen te houden, laat staan acht tegelijk. Ook al zijn het acht dezelfde, geeft niks, het wordt weer een leuke klus om te bedenken wie ik er allemaal een cadeau zal geven. Even inkijken, een schietgebedje doen dat ik niet meteen op een foutje stuit, en straks lekker wat langere fragmenten lezen. Wonderbaarlijk om na al die tijd het concrete resultaat van je werk in handen te hebben.

### Een noodlottige keuze

Die blijde verwachting steekt bij elk boek weer de kop op, maar natuurlijk vooral bij een dat je na aan het hart ligt. Zo'n boek is voor mij *Herinneringen aan Grace*, het debuut van de Engelse auteur Catherine Hall. Het is het verhaal van Nora, een oude vrouw die aan het einde van haar leven terugkijkt op haar jeugd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt ze, twaalf jaar oud, geëvacueerd naar een dorpje in Kent. Ze komt in huis bij een predikantenechtpaar, sluit vriendschap met hun dochter Grace en geniet volop van haar nieuwe leven op het platteland, waar alles anders en zonniger is dan in Londen. Tot ze gevoelens voor Grace ontwikkelt waarmee ze niet goed raad weet en tegelijkertijd merkt dat veel dingen niet zo mooi zijn als ze eerst leken. Daarnaast komt ook op het platteland de oorlog steeds dichterbij.

In het nauw gebracht door haar liefde voor Grace neemt Nora op een cruciaal moment een verkeerde beslissing, en de gevolgen daarvan draagt ze de rest van haar leven met zich mee.

### 'Du Maurier meets Waters'

*Herinneringen aan Grace* mag dan haar debuut zijn, Catherine Hall schrijft alsof ze nooit anders heeft gedaan. Over het buitenleven in Kent, waar de oorlog eerst ver weg lijkt, tot de luchtgevechten losbarsten, over Londen in puin met verlaten, halfverbrande huizen en verduisterde straten, maar ook over een doodgewone buurt in het Londen van nu, waar een oude vrouw haar levenseinde dichterbij voelt komen. Je ziet het allemaal voor je; sterker nog, je ruikt, proeft en voelt het.

De hoofdstukken waarin Nora terugkijkt, worden afgewisseld met episoden uit haar huidige leven, dat langzaam maar zeker afloopt. Toch vormen vroeger en nu één geheel: ze worden door allerlei details met elkaar verweven. Toen ik het boek de eerste keer las, had ik dat nog niet zo in de gaten, maar onder het vertalen vielen me bij elke ronde nieuwe verwijzingen op naar dingen en gebeurtenissen in de 'andere helft' van het verhaal. Een voorbeeld: als de jonge Nora in Kent haar moeder op bezoek heeft gekregen, iets wat haar pijnlijk duidelijk maakt hoe ze zelf inmiddels is veranderd, krijgt in het hoofdstuk erna de oude Nora een verhaal over een andere moeder en dochter te horen. En of je als lezer al die verwijzingen opmerkt is, denk ik, niet eens belangrijk; waar het om gaat is dat ze het verhaal een hechte constructie geven, tot één geheel maken. Ook Halls manier van schrijven past bij de inhoud: heftige passages in korte, bonkende zinnen, gevolgd door langere, meer ontspannen zinnen als de climax achter de rug is. Die korte zinnnetjes begonnen meestal consequent met 'I', 'ik'. Dat doen Engelse auteurs vaak, zinnen steeds weer met 'I' laten beginnen, terwijl een Nederlandse tekst meer afwisseling vergt om prettig leesbaar te zijn. Hier hebben al die ik-zinnen echter duidelijk een functie, en ik moest die volgorde dus vasthouden.

'*Daphne du Maurier meets Sarah Waters*' las ik in verschillende recensies. Dat krijg je bij een debuut, dat willen mensen ergens mee vergelijken om het te kunnen plaatsen. Ik denk niet dat deze auteur die omschrijving lang nodig zal hebben. Catherine Hall heeft voortaan genoeg aan haar eigen naam.